

Scinteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

ANUL XXVIII Nr. 4431 | Duminică 25 Ianuarie 1959 | 4 PAGINI — 20 BANI

In pag. 4-a:

Telegrama tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și Ion Gheorghe Maurer adresată tovarășilor Wladislaw Gomułka, Jozef Cyrankiewicz și Alexander Zawadzki cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a Tratatului romino-polon.

Plecarea delegației Partidului Muncitoresc Român la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.

Membrii delegației Partidului Muncitoresc Român înainte de plecare spre Moscova. (Foto Gh. Vințilă)

ENTUZIASMA SĂRBĂTORIRE A CENTENARULUI UNIRII

Sedința jubiliară a Marii Adunări Naționale

Marea Adunare Națională s-a întrunit la 24 ianuarie în sedința jubiliară închinată Centenarului Unirii Țărilor Romine.

Palatul Marii Adunări Naționale are un aspect sărbătoresc. În clădirea care există pe locul acestui palat, cu un veac în urmă, adunarea electivă a hotărât, sub presiunea maselor populare, alegerea lui Alexandru Ioan Cuza, alesul Moldovei, și ca domnitor al Țării Românești, consfințind în felul acesta constituirea statului național român.

În marele hol de marmură al Palatului la loc de cinste sînt busturile luptătorilor de frunte pentru cauza Unirii — Alexandru Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu.

În incinta Marii Adunări Naționale, sub stema Republicii Populare Romine, strălucită de drapele, sînt inscrite datele festive: 1859—1959. Sînt de față deputații Marii Adunări Naționale — reprezentanții clasei muncitoare, ai țărănimii muncitoare, ai intelectualității legate de popor, militari — demni urmași ai țăranilor ponași, ai meseriașilor și ai cărturarilor luminați, care, acum un secol, prin lupta lor au înfăptuit actul istoric al Unirii Țărilor Romine.

Ei exprimă voința fermă a poporului de a apăra cu strășnicie marile sale cuceriri obținute sub conducerea partidului în lupta sa pentru eliberarea socială și adevărata independență națională a țării, de a-și consacra toate forțele luptei pentru victoria socialismului în scumpa noastră patrie.

În sală sînt prezenți numeroși invitați: miniștri, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, delegați ai oamenilor muncii din fabrici și uzine, țărani muncitori, oameni de știință și cultură, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor oamenilor muncii, generali și ofițeri superiori, ziaristi romini și corespondenți ai presei străine.

În loja corpului diplomatic au luat loc ambasadorii: R. P. Chineze — Ke Bo-nian, Uniunii Sovietice — A. A. Epișev, R. Cehoslovace — Ivan Rohal Ilkiv, R. P. Ungare — Ferenc Keleti, Greciei — Antonios Poupouras, Turciei — Celal Tefvik Karasapan, R. P. D. Coreene — Kim Ben Dik, R. P. Polone — Janusz Zambrovicz, R. P. F. Iugoslavia — Franco Hecovar, R. P. Albania — Hasan Ali-merko, Republicii Arabe Unite — Farid Chehlouli, R. D. Germane — Wilhelm Bick, miniștrii: Italiei —

Francesco Lo Faro, Elveției — Pierre Francois Brügger, S.U.A. — Clifton Wharton, Franței — Jacques Emile Paris, însărcinatul cu afaceri al Belgiei — Jean Leroy, însărcinatul cu afaceri ad-interim al: Finlandei — Matti Pyykkö, Danemarcei — Niels Helmer Haugsted, R. D. Vietnam — Nguyen Minh Chuong, Marii Britanii — A. J. Wilton, Israelului — Azriel Harel, Milko Harizanov, prim-secretar al ambasadei R. P. Bulgaria, Rudolf Zlatnik, secretar al Legației Austriei, și alți membri ai corpului diplomatic.

Ora 10. Primiți cu puternice și îndelungi aplauze, în sala de sedințe sosesc conducătorii partidului și statului nostru.

În loja din dreapta incintei lau loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, general-colonel Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioros, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, general-colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ianoș Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Birădeanu, Atanase Joja. În loja din stînga incintei au luat loc tovarășii: Ion Gheorghe Maurer, Mihail Ralea, Anton Moiseuc,

Gheorghe Stoica și membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Tovarășul Constantin Pirvulescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Marii Adunări Naționale, care a prezidat sedința jubiliară, a rostit cuvîntul de deschidere.

Primit cu puternice aplauze, a luat apoi cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Romine.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica a fost subliniată în repetate rînduri de puternice aplauze. Deputații și invitații au ovacionat înde-

(Continuare în pag. 11-a)

In întreaga țară — mari manifestări populare în cinstea aniversării Unirii

Hora Unirii în Piața Unirii...

In Iașul intinerit

„Acum o sută de ani, chiar prin aceste locuri ale vechiului București, se scurgea torentul de lume venită de prin toate mahalalele și de prin satele împrejurimilor să impună Adunării Elective care se întrunise în clădirea de pe Dealul Mitropoliei voința de năfrînt de a se înfiptu Unirea Țărilor Romine. Erau atunci în mulțime țigărele din toate cartierele, meseriașii și lucrătorii de felurile meseriei, tabaci și fierari, țesători și măcelari etc. — erau țărani căcași cu palmele crăpate pe coarnele plugului, erau cărturari iubitori de popor. Toți aceștia lezau de Unire nădejdie lor de cucerire a independenței țării, de obținere a drepturilor democratice, iar țărani — de dobîndire a pămîntului, de înlăturare a jugului boieresc.

Si iată că în această după-amiază luminoasă de ianuarie a anului 1959 s-au adunat aici, însuflețiiți de patriotism, strănepoții lor, asăzi stăpîni țării, și cinstescă amintirea înaintașilor, patrioți înflăcărați, care au înfăptuit, acum un veac, Unirea, să-și exprime dragostea față de regimul democrat-popular, față de partid, care conduce poporul nostru înainte pe calea progresului, a făuririi unui trai mai bun, a socialismului.

Încă de pe la ora 15, fosta piață 28 Martie s-a umplut de zecile de mii de bucureșteni veniți aici, în haine de sărbătoare, cu familiile — soții, copii, părinți — ca la o adevărată serbare populară. Pe la orele 16 se strînseseră în vasta piață zeci de mii de muncitori, intelectuali, funcționari — o adevărată mare de oameni. Pe o estradă — împodobită cu motive decorative naționale și cu o mare inscripție: „100 de ani de la Unirea Țărilor Romine” — se perindau în țară și ansambluri populare, fan-

cer răsunau sălătorele melodiilor ale horelor și sîrbelor, pe caldarim, icicolo, se încețea cite un loc înfocăc. Am înțeles în mulțime cănta muncitori și tehnicieni frunțași de la uzinele „23 August” veniți împreună cu familiile la serbare. Se bucurau de frumusețea zilei, de atmosfera sărbătorescă, de vestimintele festive pe care le îmbrăcaseră.

Cit și-ar fi dorit bunicii noștri care au făcut Unirea, ne spunea strungarul Vasile Costin, de la secția mecanică — să trăiască azi, să vadă țara așa cum e acum...

Ora 17. Vuitul pietei se potolește ca prin farmec. La tribuna se urcă D. Diaconescu, președintele Sfatului popular al Capitalei, care citește Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri, precum și decizia Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, luată pe baza acestor hotărîri, de a schimba numele pieței 28 Martie în Piața Unirii. Un tunet de aplauze și aclamații răsuna în întreaga piață.

În uralele mulțimii, președintele Sfatului popular dă jos tăblița cu vechiul nume și o prinde pe cea nouă. În bălăia reflectoarelor strălucite noul nume: Piața Unirii.

În această clipă în mijlocul mulțimii se formează o cărare pe care vin călăreți, motocicliști, cicliști învinși cu panglici tricolore pe care scrie: Centenarul Unirii. Sînt purtători

IAȘI (trimisul „Scinteii”).

La 24 ianuarie o mulțime de peste 30.000 de oameni s-a adunat în Piața Unirii pe același loc unde acum un veac s-a jucat Hora Unirii, înălțîndu-și brațele și de data aceasta în ritmul melodiei frățești.

Mii de drapele roșii și tricolore fluturau în tot locul. Din turnul marelui palat al culturii se auzea cunoscuta melodie a Horei Unirii. Mecanismul adăugat masivului ceas instalat aici, mecanism distrus în timpul ultimului război de către fasciști, a fost rețăcut și repus în funcțiune spre bucuria ieșenilor.

În dimineața aceleiași zile, în marea piață a Unirii din mijlocul orașului, unde se află monumentul lui Alexandru Ioan Cuza ca și în fața Teatrului Național, la statuia lui Vasile Alecsandri, și în fața universității Alexandru Ioan Cuza, la statuia lui Mihail Kogălniceanu, se adunaseră mii de oameni ai muncii să asiste la depunerea coroanelor din partea organizațiilor de partid și de stat, a filialei Academiei R. P. Romine, a muncitorilor, armatei și țărănimii muncitoare din regiune.

Poate că nici un alt oras, nici o altă așezare din țara noastră nu

este în posesia altor măririi despre Unire ca Iașul. Muzeul inaugurat în ajunul sărbătorii, chiar în fosta reședință a domnitorului Cuza, cuprinde peste 2.000 de documente, tablouri, stampe, obiecte, adunate printr-o neobosită muncă de colecționare, la care au participat cu însuflețire, alături de istoriografi și literați, numeroși cetățeni ai orașului.

Pe zidurile caselor în care au locuit Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri, precum și la sediul asociației medicilor și naturaliștilor, s-a fost propusă candidătura lui Cuza, au fost dezvelite plăci comemorative.

Iașul a căpătat în ultimii ani o largă dezvoltare. Clădiri noi se înalță în Sărărie și în preajma Nicolinei unde s-au ridicat cartiere întregi de blocuri muncitorești. De asemenea au fost construite noua clădire a Institutului agronomic, o clădire pentru Institutul politehnic, o alta pentru Institutul de cercetări chimice al filialei din Iași a Academiei. Pentru studenții ieșeni au fost construite 7 cămine.

Este semnificativ faptul că tri Iași producția globală industrială a crescut numai în ultimii doi ani cu peste 50%. Aceasta se datoră eforturilor depuse de oamenii muncii, modernizării întreprinderilor, precum și înființării unor noi întreprinderi.

Orasul, lăsat în părăsire și ruină de regimul burgeois-mosieresc, a reîncetat în anii construcției socialiste.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Tovarăși deputați și deputate,

Poporul nostru sărbătorește astăzi împlinirea unui veac de la înfăptuirea Unirii Țărilor Rominești cu Moldova, eveniment istoric de mare însemnătate în viața sa, care a făcut cu putință ca în geografia politică a Europei să apară numele unui nou stat, numele scump al patriei noastre — România.

Cinstim aci, în sesiunea jubiliară a Marii Adunări Naționale, amintirea luptei pline de eroism și patriotism fierbinte duse de masele populare din orășe și sate, care legau de idealul înfăptuirii Unirii năzuințele lor de a dobîndi neatințarea față de imperiul otoman, de a scutura jugul robiei boierilor; cinstim amintirea chipurilor luminoase ale patrioților care, făcîndu-se purtători năzuințelor poporului, au luptat cu abnegație pentru Unire.

Printre glorioasele tradiții de luptă ale poporului român, Unirea de acum un veac a Țărilor Romine ocupă un loc de cinste. Sînt treze în conștiința poporului vremurile cînd era asuprit și exploatat. Astăzi, cînd acestor vremuri negre li s-a pus capăt pentru totdeauna, cînd oamenii muncii eliberează construcție orînduirea nouă, socialistă, și ridică patria pe culmile cele mai înalte ale progresului, tradițiile luptei pentru libertate și o viață mai bună mobilizează pe muncitori, țărani, intelectuali la muncă însuflețită pentru dezvoltarea cuceririlor dobîndite, pentru înflorirea patriei socialiste — Republica Populară Romînă, — pentru făurirea unei vieți îmbelugate, luminoase a întregului popor muncitor, pentru sporirea contribuției aduse la întărirea forțelor păcii și socialismului în lume. (aplaute).

Unirea Țării Românești și a Moldovei într-un stat național unic a fost rezultatul firesc al întregii istorii precedente a poporului român, urmare a acelei „lucrări a veacurilor” despre care a vorbit atît de frumos Nicolae Bălcescu.

Formate ca state feudale de sine stătătoare, Țara Românească și Moldova au continuat să fie veacuri în șir, datorită condițiilor în care s-au dezvoltat și a diversilor factori care au acționat în acea vreme, formațiuni statale separate. Deși poporul român a luptat cu eroism împotriva coteropitorilor, țările romine, mai ales din cauza războaielor, au putut fi subjugate în cele din urmă de imperiul otoman.

Grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine a emis la 23 ianuarie 1959 un decret pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

Conform decretului sînt grațiate în întregime pedepsele privative de libertate pînă la 3 ani inclusiv, pronunțate de instanțe pentru infracțiunile prevăzute de o serie de articole ale Codului Penal și Codului Justiției Militare.

De asemenea se grațiază în între-

gime pedepsele privative de libertate, rămase definitive, pînă la 5 ani inclusiv, pronunțate de instanțe, dacă la data publicării decretului cei condamnați au vârsta de 60 de ani sau mai mult, ori sînt femei gravide sau cu copii pînă la 3 ani, sau sînt minori, cu excepția anumitor infracțiuni.

Pentru infracțiunile prevăzute de decret pentru care s-a hotărît grațierea pedepselor, procesul penal nu va mai fi pornit, iar dacă a fost pornit încetează. (Agerpres)

ca București, Iași, Craiova, Blaj, Cluj. Oamenii de cultură cei mai luminați militau intens pentru unitate națională. În mod semnificativ M. Kogălniceanu în Moldova și N. Bălcescu în Țara Românească au inițiat publicatiile inițiate de ei „Dacia literară” și „Magazinul istoric pentru Dacia”. În Ardeal, August Treboniu Laurian, Al. Papiu Ilarian și alții au jucat un rol de seamă în întărirea conștiinței naționale a rominilor.

În timpul Revoluției din 1848 din Țara Românească, ideea Unirii celor două țări, deși n-a figurat în programul oficial al revoluției, a fost propagată prin presă, cuvîntări, fiind susținută cu căldură de aripa cea mai înaintată a mișcării revoluționare. După înfrîngerea revoluției, democrat revoluționară N. Bălcescu arăta referitor la cauzele înfrîngerii: „...dacă revoluția e cazul astfel, cauza fu că avea un caracter mic, că se mișca într-o sferă puțin întinsă...”. De aici desprindea el cerința cea mai de seamă a viitoare revoluții, la a cărei pregătire chema poporul: „Aceste condiții de putere de care avem nevoie nu le putem găsi decît în solidaritatea tuturor rominilor într-o singură nație...”. Vorbind despre „unitatea și libertatea națională”, Bălcescu dădea acestui ideal un conținut profund, în sensul „domnirii democrației”, al „domnirii poporului prin popor”. Operei de pregătire a po-

(Continuare în pag. 11-a)

24 IANUARIE 1959. În Piața Unirii din Capitală.

(Foto R. Costin)

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

(Urmare din pag. 1-a)

porului pentru înlăpătură idealului unității naționale i-a închinat el una din principalele sale scrieri: „Romîni sub Mihai Vodă Viteazul”. M. Kogălniceanu, în lucrarea „Dorințele partidelor naționale în Moldova”, scrisă în 1848, caracteriza Uniunea moldovă de la Târnăveni drept „cheia de boltă” a tuturor reformelor ce se preconizau în a-mîndouă țările.

Moscineană ideologică a revoluției din 1848 i-a influențat direct pe luptătorii pentru Unirea din 1859.

Purtătorii cei mai hotărîți ai ideii Unirii erau masele populare.

Târănimea care, de-a lungul veacurilor, duse pe umerii ei greul luptelor pentru libertate și independență, a îmbrățișat cu entuziasm cauza unirii naționale. Ea lega de unire nădejdea ei scumpă de a se elibera din jugul boierilor, împotriva cărora se ridicase nu odată în decursul istoriei. După înfrîngerea revoluției din 1848, situația țărănimii se înrăutățise și mai mult. Jalba și propunerile prezentate în Divanul ad-hoc al Moldovei de deputații țărănilor căsăci înfrățeau cit se poate de expresiv starea de neputință în care ajunsesse țărănimea: „Că pînă în ziua de astăzi toate scrierile cele mai grele numai asupra noastră au fost puse și noi mai nici de unele bunuri ale țării nu ne-am înducit, iară alții, fără să fie suptă la nici o povară, de toată mana țării s-au bucurat, că noi biruri grele pe cap am plătit, oameni de oaste numai noi am dat... belicuri, povdezi și havelae numai noi am făcut; boierescu, zile de meremet numai noi am îndepulit; clacă de voie și fără de voie numai noi am dat... Cîtu' Dumărea de mare și de largă curge riul sudorilor noastre... iar noi, nici rînduială, nici dreptate n-am avut. Cînd ne-am jălit, cînd ne-am tînguit, păsările cînd ne-am spus ispravnicul ne-a bătut, privilegiul ne-a bătut, jandarmul ne-a bătut, zapicil ne-a bătut, vătășelul ne-a bătut, vechiul ne-a bătut, posesorul ne-a bătut, boierul de moșie ne-a bătut... Boul și vaca, munca ostentelor noastre nu șiam de sint ale noastre; puiți și găina, laptele de la gura copilor noștri de multe ori cu nedreptul ni s-a luat”.

Jalba exprima limpede ce aștepta țărănimea de la Unire pentru îmbunătățirea soartei ei: „pe viitorime săteanul fie și el pus în rîndul oamenilor, să nu mai fie ca pînă a acum asămăluit cu dobitoacele necuvințate... toate belicurile, scris și nescrie, toate havelaele, precum și birul pe cap să fie pentru todeauna abolite. În locul tuturor acestora să se pue un singur bir pe averea fiecui fărăosebire în țeară”.

Apoi susținea, durerea noastră de toate zilele; dorința cea mai mare... este căderea boierescului... Vroim să scapăm, vroim să ne răscumpărăm de robia în care sîntem, vroim să ne răscumpărăm, să nu mai fim ai nimărui, să fim numai ai țării și să avem și noi o țeară; am îngenchinat, am îmbrîncit cu toții, cum sîntem nu o mai putem duce îndelung...”.

Alături de masele țărănești au luptat cu toată convingerea și ardore pentru unire lucrătorii și meșteșugarii, păturile sărace ale orașelor, din rîndurile cărora avea să se formeze, în procesul dezvoltării sociale, proletariatul. Dornice de reforme și libertăți democratice, masele orașenești luaseră parte activă și la evenimentele revoluționare din 1848.

Burghezia era pentru unire, deoarece aceasta corespundea intereselor ei de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

Elementele mai avansate din rîndurile burgheziei concepeau Unirea în strînsă legătură cu înlăpătură unor reforme democratice burghize, între care reforma agrară ocupa un loc primordial. Această poziție mai avansată de dezvoltare a industriei și comerțului, de largire a pieței interne. În sinul burgheziei se ciocneau însă tendințe diferite în moduri de a înțelegere Unirea.

de veacuri asupra Țărilor Române. Anglia era interesată în menținerea imperiului otoman, atît pentru că în acest fel spera să împiedice creșterea influenței Rusiei, cit și era sub imperiul otoman, care-i era subordonat, reprezenta pentru ea o vastă piață de desfacere și o importantă poziție strategică; ea a sprijinit Turcia, promulghind-se pentru menținerea separației principalelor Austriei, care urmărea expansiunea spre răsărit, considera Unirea Țărilor Române un obstacol în calea acestor planuri.

Unirea a fost sprijinită de Rusia și Franța.

Interesele guvernului tarist de slăbire a imperiului otoman, de înlăturare a influenței Austriei din țările romine, ca și din alte țări ale peninsulei Balcanice, coincideau în mod obiectiv cu năzuințele poporului romin de a-și făuri un stat național unitar. În ce privește Franța, ea căuta, prin sprijinul dat Unirii să-și asigure o formație statală dependentă de interesele ei și un dezbuc economic în sud-estul Europei.

Un factor important în realizarea Unirii a fost profunda simpatie și solidaritatea forțelor democratice înaintate din mai toate țările europene — democrații revoluționari ruse, în frunte cu Cernișevski, Dobroslubov, mișcarea democratică din Franța, luptătorii pentru unitatea națională a Italiei, Germaniei. „A sosit momentul renasterii acestor țări bogate, cu dărmice înzestrată și cu o cultură înaltă... în Rusia, „Sovremennik”. În editorialul din ianuarie 1858 al aceleiași reviste, Cernișevski, dînd glas sentimentelor poporului rus, arăta: „Rusia simpatizează cu dorința poporului romin de a se uni într-un singur stat. Simpatia se preface în speranță...”.

Ca urmare a luptei poporului romin, a poziției favorabile Unirii a unor din puterile europene, a sprijinului și presiunii opiniei publice internaționale, Congresul de la Paris, convocat în 1856 pentru încheierea păcii în urma războiului din Crimeea, a hotărît să fie consultată populația din cele două principate cu privire la organizarea lor definitivă, prin convocarea unor divanuri speciale — ad-hoc — constituite din reprezentanți ai tuturor claselor societății.

Masele populare din principate și-au dat din plin aportul la lupta pentru o majoritate unionistă în Divanuri. Autoritățile uriașului lor protest, exprimat prin mișcările de petiții, datorită intervențiilor pe plan diplomatic ale puterilor europene favorabile Unirii, încercarea de a falsifica alegerea din Moldova făcută de caimacumul antionionist Vozgordie a fost zădărnicită. Noile alegeri din Moldova, ca și alegerile din Țara Romînească au trimis în Divanuri o impunătoare majoritate unionistă.

În divanurile ad-hoc a răsunat cu putere dorința de unire a poporului romin. Reprezentanții boierimii și ai majorității burghize s-au împotrivit însă propunerilor de reforme sociale exprimate de puținii deputați ai țărănilor.

Conferința internațională ținută la Paris în 1858, lund în discuție rezultatele dezbatărilor din divanuri, n-a ținut seama de votul lor pentru Unire. Convenția de la Paris, adoptată de conferință ca statut de organizare a Principatelor, prevedea doar constituirea unei Comisi Centrale de Unificare Legislativă la Focșani, a unei Curți de Casăție și Justiție. Principatele continuau să rămînă despărțite, păstrînd în fruntea lor doi domni, două guverne, două adunări. Poporul romin a găsit însă calea de a învinge aceste piedici. Hotărîrea lui de a înfăptui Unirea s-a exprimat în intensificarea acțiunilor cu caracter unionist ale maselor populare în perioada ce a precedat deschiderea adunărilor electice care trebuiau să aleagă pe domni Moldovei și Țării Romînești.

Dejucînd neînțelegerile marilor boieri, adunarea electivă a Moldovei, în marție 1859, ca domn al Moldovei pe colonelul Alexandru Cuza, care se manifestase ca un participant activ la mișcarea revoluționară din 1848 și ca un luptător înflăcărat pentru cauza Unirii. Această alegere a fost întimpinată de masele populare cu entuziasm. Scriitorul N. Gane, descriînd alegerea lui Cuza, la care fusese de față, arăta că: „strigățul de entuziasm care izbucni în acele momente din piepturile tuturor nu se poate descrie”.

În Țara Romînească, în adunarea electivă s-a păstrat o majoritate unionistă. Dar în sprijinul minorității unioniste din adunări s-au ridicat masele populare — meseriașii, lucrătorii, cafe, negustorii, care constituiau majoritatea populației Bucureștilor, miile de țărani din împrejurimile orașului, hotărîți să paralizeze acțiunile potrivnice Unirii ale guvernului și deputaților conservatori. „Ca o mare vie, ale cărei valuri abia se puteau mișca și care amenințau să năvălească pe usi și pe ferestre în cameră ca să-și susțină drepturile și principii săi” — astfel înfrățeau un contemporan mulțimea care pătrunsesse cu forța în curtea clădirii din dealul Mitropoliei, unde își ținea lucrările adunarea. Trupele trimise ca să împărsădite masele se solidarizau cu poporul.

„Presunerea poporană — relatează istoricul A. D. Xenopol — care în ziua precedentă se făcuse numai cit în sens negativ, de a nu se alege vere reprezentant al formațiilor trecutului, în ziua de 24 ia un caracter pozitiv, acela de a se alege domnul Moldovei”.

În noaptea de 23 spre 24, după două zile de discuții furtoase tinute sub presunerea multîmii adunata în străzi, deputații partidei naționale, intruniri în sedință secretă, se pronunță pentru alegerea lui Alexandru Ioan Cuza. Pronunțarea înțelei alegeri a fost acceptată de deputații conservatori, care, după cum relatează consularul austriac Eder, se temeau că dacă nu vor

vota pentru Unire, „nu vor părăsi în viață sala de sedință”. Prin alegerea lui Cuza ca domn al Moldovei și Țării Romînești, Unirea era înfrățită. În întreaga țară, victoria Unirii a stîrnit un uriaș val de bucurie și entuziasm.

Unirea deplină pe plan administrativ a fost realizată însă abia la 24 ianuarie 1862, cînd, înfrîngîndu-se împotrivirea puterilor antiunioniste, s-a putut alcătui primul guvern unit și prima adunare a Romîniei.

Tovarăși,

Unirea Țării Romînești cu Moldova reprezintă o verigă importantă în lanțul luptelor seculare duse de poporul nostru pentru împlinirea idealurilor sale de independență națională, de înlăturare a asuprii și exploatarei, de făurire a unei vieți luminoase pentru toți cei ce născuse. (Aplauze puternice).

Unirea a pus temelia statului național unitar romin, a însemnat actul de naștere a Romîniei moderne. Înfrățirea Unirii a fost premisa pentru scuturarea jugului otoman în 1877 și cucierirea independenței naționale, condiție vitală a existenței oricărui popor. (Aplauze).

Împreună cu reformele care i-au urmat, unificarea națională a dus la înlăturarea relațiilor feudale, la largirea relațiilor de producție capitalistă, la dezvoltarea mai rapidă a forțelor de producție.

Astfel, actul Unirii a deschis o nouă etapă în dezvoltarea istorică

Tovarășul Chivu Stoica rostindu-și cuvîntarea

a poporului romin, avînd adîncii urme pe plan politic, economic, social.

Marele făuritor al Unirii Țărilor Romine a fost poporul muncitor, masele de țărani și orășeni. (Aplauze puternice). Lupta pentru realizarea Unirii, dusă de spiritul celei mai înaintate ale vremii a fost înconunată de succes tocmai pentru că corespundea aspirațiilor maseilor. Contribuția hotărîtoare a maseilor la înlăpătură Unirii a fost minunat exprimată de M. Kogălniceanu, în răspunsul dat într-o sedință a adunării celor ce încercau să atribuie meritul Unirii persoanei lor: „Unirea, domnilor, cu o recunoștință nimeni dreptul să zică că e actul său individual, proprietatea sa exclusivă; unirea e actul energetic al întregii națiuni romine... și de aceea, domnilor, noi chiar domnitorului (Alexandru Ioan Cuza) dar încă unui simplu particular, nu-i recunoștin și nici nu-l voi da vreodată dreptul acesta de a zice că el a făcut singur unirea. Nu domnitorul, unirea națiunea a făcut-o...”.

Burghezia și moșierimea, ideologii lor au încercat să ascundă rădăcinile istorice reale ale acestui important moment din viața poporului nostru și în special rolul hotărîtor pe care l-a avut în înlăpătură Unirii lupta maselor, înfrățite de năzuințe progresiste, revoluționare.

Falsificînd adevărul istoric, ideologii burgheziei au căutat să infirmuseze rolul jucat de burghezie, să estompeze poziția reacționară pe care a avut-o cea mai mare parte a ei față de reformele sociale menite să asigure progresul multilateral al țării și în primul rînd față de reforma esențială pentru lichidarea rînduilelor feudale — reforma agrară.

Faptele dovedesc însă că cea mai mare parte a burgheziei, care încă din timpul revoluției din 1848 căutase să rezolve interesele ei înguste de clasă printr-un compromis cu moșierimea, a mers mai departe pe acest drum, încheind o alianță tot mai strînsă cu moșierimea împotriva poporului.

Atîndu-se față de reforma agrară a acestei părți a burgheziei s-a văzut limpede în divanurile ad-hoc, cînd Ion C. Brătianu a încercat să împiedice pe deputatul țărănilor din Rm. Sărat, Gheorghe Lupescu, să expună suferințele și dorințele țărănilor, sub pretext că „țărani trebuie să jertfescă păsările lor particulare pentru ale țării”, că în trecut „toți am suferit de la mari oîni la mici”, ba chiar că domnitorii au suferit „mai mult decît țărani de la plug”.

După Unire, această parte a burgheziei, împreună cu moșierimea, înșelînd nădejdele țărănimii, a recurs la tot felul de manevre pentru a târîgna rezolvarea problemei agrare, ceea ce a făcut să se ascuță și mai mult contradicțiile sociale, a determinat izbucnirea unui întreg de răscoale țărănești. Susținînd formula moșierimii în problema agrară și anume emanciparea ei cașilor fără împrumuturi — ea s-a împotrivit cu înversunare legii rurale a lui Kogălniceanu, nădîmîndu-ni că oare reformă parțială, propusă de elementele mai avansate

ale burgheziei, care în limitele poziției unor democrați burghize, exprima tendințe obiective de progres social. I. C. Brătianu în articolul său „Cestiunea clăcășilor” a vorbit despre reforma agrară propusă de Kogălniceanu — pe care o socotea sîlcică, ilegală, — ca despre „o suflare ciomoasă”, o rătăcire, în care „suflarea ajută de diavoli se muncesc să ne împingă”.

În încercarea de a împiedica reforma agrară, forțele sociale cele mai reacționare au ajuns pînă la a cere sprijinul asupriilor otomani, chemîndu-i — după cum se arăta într-o scrisoare a boierului Constantin Șuțu — „să se mistovească să izbăvească...prin biruitoarele sale oști și să scape provinciile de lepra sansculoților, al căror șef este printul (Cuza) și adjunctul său, primul ministru (Kogălniceanu), visul dracului!”.

Astea, între altele, este, din care se vede că se poate de clar că pentru a-și apăra interesele lor de clasă, clasele exploatatoare n-au ezitat să caie în piciorul intereselor naționale, să se unească cu cetrotoprii și asuprii străini care timp de veacuri au ținut poporul sub un jug nemilos. Iată adevărata față a „patriotismului” claselor exploatatoare!

În fața împotrivirii monstruoasei coaliții, Al. I. Cuza și M. Kogălniceanu n-au putut înlăpătură reforma agrară decît pe calea unei loviturii de stat. Unite strîns în „monstruoasa coaliție”, moșierimea și burghezia

reacționară l-au înflătrat ulterior pe Cuza printr-un complot, au înscăunat dinastia Hohenzollern-ilor, care s-a dovedit a fi un cîine de pază credincios al dominației burghize-moșierimii, al intereselor claselor exploatatoare și ale capitalului străin, un înăbușitor sîngeros al luptei revoluționare a maselor.

„Monstruoasa coaliție” s-a menținut pînă în ultima clipă de existență a regimului burghize-moșieresc, împiedicînd desăvîrșirea revoluției burghize-democratice, determinînd păstrarea unor puterice rămășițe firele în economie, menținerea țării într-o stare de adîncă napoiere economică și culturală, de dependență față de marile puteri capitaliste.

Pe măsura dezvoltării capitalismului, în țara noastră se închegea și creștea numericeste o clasă nouă, clasa cea mai avansată a societății — proletariatul. În vreme ce exploatarea și înșelăciunea din sudorurile oamenilor muncii aveau fabuloase, muncitorii n-aveau parte decît de salarii de foame și amenzi, de șomaj, umiliință bătaii și a carcerelor. Eroica luptă revoluționară a clasei muncitoare care căpăta o vigoare și o forță tot mai mare, n-a putut fi înăbușată nici de ocn și închisori, nici de rafalele mitralierelor care au sceretat pe fiii clasei muncitoare la 13 Decembrie 1918 în Piața Teatrului Național, în 1929 la Lupeni, în 1933 la Gryliva.

Lipită de pămînt, țărănimea era adusă la sapă de lemn de jaful și sanvolicinile moșierilor, fabricanților, negustorilor, chiaburilor, perceptorilor. Atunci cînd minia și revolta ei au răbucit cu țările, în 1907, tunurile regimului asupriilor au sencerat 11.000 de vieți de țărani. Înăbușînd în singe răscoalele țărănești pentru pămînt, clasele exploatatoare au înăpsit și mai mult iecmănierea maselor muncitoare de la sate. Potrivit înșelăciunilor oficiale ale regimului burghize-moșieresc, în 1930 un număr de 12 mi moșieri dețineau tot atîta pămînt cit 2 milioane și jumătate de gospodării țărănești. La sate domneau neștiința de carte și mizeria, agricultura se afla într-o stare generală de grea înapoiere.

În țara domnea reacțiunea politică cea mai deșantă. Chiar și puținele, ciunțele drepturi și libertăți democratice pe care masele izbuciseră să le cucerească erau falsificate, cîmpirite, reduse la nimic. Dezroarea s-a dovedit metoda favorită de guvernare a claselor exploatatoare din Romînia.

Burghezia și moșierimea aluneceau tot mai mult pe panta trădării independenței naționale. Dominația coaliției burghize-moșierimii, menținerea rămășițelor feudale creau condiții prielnice pentru aservirea țării imperialiștilor străini, aservire care a culminat cu pierderea deplină a independenței naționale, vindută călăilor hitleristi. Imperialiștii străini se sprijineau pe clasele exploatatoare din Romînia, clasele exploatatoare se sprijineau pe imperialiști, Mină în țară și unii și ceilalți feleau ținărsele bogățiile țării, munca poporului.

Steașul luminos al eliberării din robia națională și socială l-a ridicat proletariatul, singura clasă consecvent revoluționară, exponență a întregului popor.

Ajutat frățeste de popoarele mării Uniunii Sovietice, poporul romin, călăuzit de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare, și-a luat soartul său „Cestiunea clăcășilor” a vorbit despre reforma agrară propusă de Kogălniceanu — pe care o socotea sîlcică, ilegală, — ca despre „o suflare ciomoasă”, o rătăcire, în care „suflarea ajută de diavoli se muncesc să ne împingă”.

În alianță cu țărănimea muncitoare și unind străin în jurul ei toate forțele patriotice, clasa muncitoare, sub conducerea partidului a izgonit de la cirna țării clasele exploatatoare, a instaurat regimul democrat-popular, făurînd Republica Populară Romînă, stat al celor ce muncesc de la orașe și sate. (Aplauze prelungite).

În orînduirea democrat-populară — rod al luptelor poporului — oamenii muncii, odinora asupriți și exploatați, au devenit stăpîni pe propria lor soartă. Pămîntul, pentru care țărănimea a vărsat în decursul veacurilor atîta sînge și lacrimi, aparține azi celor ce-l muncesc. Miile de locuri de producție din industrie, transporturi, avuțiile din străfundul pămîntului sînt azi în stăpînirea poporului muncitor.

Muncitorii, țărani muncitori, intelectuali conduc treburile statului. Cuvîntul lor răsună cu putere în toate problemele mersului înainte al țării, iar voiața lor este înlăpătură de către Marea Adunare Națională, guvern, faturile populare, toate organele statului democrat-popular.

Orînduirea democrat-populară a creat condițiile unei propășiri economice și culturale fără precedent. Poporul nostru cîntesce cetenarului Unirii în plin avînt al construirii vieții sale noi, socialiste.

Prin trădarea în viață a politici partidului, expresie a intereselor vitale ale poporului, sînt lichidate razele de soare înăpăierii monstrușite de la regimul burghize-moșieresc. Tara noastră, alță dată refulată la rolul de hinterland agrar și furnizor de materii prime pentru țările imperialiste, se transformă într-o țară industrială înaintată, cu o agricultură mecanizată.

Acesta este rezultatul înlăpăturii cu entuziasm de către întregul nostru popor muncitor a politicii leniniste a partidului, de industrializare socialistă a țării, de transformare socialistă a agriculturii. Așa cum a subliniat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, „partidul arată oamenilor muncii că victoria deplină a socialismului în patria noastră, asigurarea satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

Înfrățirea cu succes a sarcinilor mărețe puse de Congresul al II-lea al partidului nostru, de plănarea Comitetului Central deschide perspectiva satisfacerii nevoilor crescînd materiale și culturale ale celor ce muncesc este cu putință numai prin concentrarea eforturilor poporului muncitor condus de partid către sarcinile sporirii continue a forțelor de producție, industrializării socialiste a țării și transformării socialiste a agriculturii, utilării cu tehnica avansată a industriei și agriculturii, ridicării continue a producției muncii”. (Aplauze îndelungate).

viectie în construcția comunismului, mărul el plan septenal care înlăpătură însemnătate istorică pentru destinațiile întregii omeniri, umplu de admirație și mîndrie inimile oamenilor muncii, ale iubitorilor de progres de pretutîndei. Peste cîteva zile se va deschide la Moscova cel de-al XXI-lea Congres al P.G.U.S. — congres al construirii desăvîrșite a comunismului. De la această tribună adresăm congresului un frățesc salut, și urăm poporului sovietic noi și noi victorii strălucite în opera mărețată de construire a comunismului. (Aplauze îndelungate). Mari succese în dezvoltarea economică și culturală înregistrează R. P. Chineza și toate celelalte țări în care popoarele își făuresc, printr-o vastă operă de construcție pașnică, o viață nouă, socialistă. (Aplauze).

Permiteți-mi să mă folosesc de acest prilej pentru a reafirma atașamentul nedemnită al poporului și guvernului romin față de cauza păcii și coexistenței pașnice, a colaborării și prieteniei între toate popoarele. (Aplauze puternice).

În ultima vreme pe arena mondială s-au înregistrat noi și importante schimbări care au determinat o puternică creștere și întărire a forțelor păcii. Mase tot mai impunătoare de oameni din diferite țări ale lumii, inclusiv reprezentanți ai unor largi cercuri burghize, se pronunță împotriva politicii de poziții de forță” și a războiului rece, cerînd stabilirea unui climat de încredere între state și dezaprobînd acțiunile acestor cercuri din Occident care mizează pe agravarea încordării internaționale.

Actuala desfășurare a evenimentelor internaționale dovedește încă odată rolul imens, hotărîtor pe care-l au în preîntîmpinarea primei război mondial succeselor Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări ale lagărului socialist în construcția pașnică, înfrățirea continuă a puterilor, eforturile lor neobosite îndreptate spre slăbirea încordării și normalizarea relațiilor între state.

Alături de toate țările lagărului socialist unit și puternic, Republica Populară Romînă milită activ pentru promovarea păcii și colaborării internaționale. Tara noastră a fost și rămîne o adeptă hotărîată a reglementării problemelor internaționale pe baza tratativelor și înțelegerii între statele interesate — singura bază realistă, corespunzătoare intereselor vitale ale popoarelor.

De o deosebită însemnătate pentru preîntîmpinarea și înfrățirea unui război atomic este realizarea unei înțelegeri între state cu privire la reducerea înarmării lor, în primul rînd, cu privire la înțelegerea imediată a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen. De aceea țara noastră sprijină pe deantreg lupta perseverență a Uniunii Sovietice pentru realizarea acestui obiectiv și care își găsește expresia în activitatea delegației sovietice la actuala conferință de la Geneva a reprezentanților U.R.S.S., S.U.A. și Ang

Ședința jubiliară a Marii Adunări Naționale

Cuvîntul deputatului Florian Dănălașche, orașul București

Se implinesc astăzi 100 de ani de când a fost proclamată în acest loc Unirea Țării Românești cu Moldova. În fața noastră stă azi un act de mare importanță în istoria patriei noastre un rol deosebit l-a avut populația Bucureștilor, care de la mic la mare a împințit dealul Mitropoliei împunând reacțiunile alergare lui Alexandru Ioan Cuza.

Orașul nostru avea pe atunci 125.000 de locuitori. Mulți dintre ei erau meseriași și lucrători la ateliere și manufacturi. Un cartier întreg era locuit de tabaci. Acestora li s-au alăturat țărani din jurul Bucureștilor și, împreună, ei și-au spus cuvîntul hotărîtor în înfăptuirea actului Unirii.

La 100 de ani de la Unirea Țării Române, țara noastră are cu totul altă înfățișare politică, economică și socială. Sub stegul partidului, în condițiile eliberării țării noastre de sub jugul fascist, clasa muncitoare din țara noastră a cucerit puterea politică în stat, a instaurat diktatura proletariului. Au fost înfăptuite realizări la care luptătorii pentru Unire nici nu puteau visa.

Urmasa tabacilor și meșteșugarilor, clasa muncitoare este astăzi clasa conducătoare a poporului nostru.

În acest loc, unde reacțiunea a fost obligată să-l voteze pe Cuza, stau astăzi adevărații reprezentanți ai poporului, care votează legi pentru popor și în interesul poporului.

Odată cu înflorirea și dezvoltarea întregii țări s-a schimbat și înfățișarea Capitalei noastre. Aproape o pătrime din întreaga producție industrială a țării revine orașului București, care are astăzi o populație de peste șase ori mai mare decât acum 100 de ani.

Prin grija permanentă a partidului și guvernului, Capitala patriei noastre scumpe devine pe zi ce trece tot mai frumoasă.

Sărbătorim 100 de ani de la Unirea Țării Române, a spus mai departe vorbitorul, în condițiile când România — patria noastră — este o țară liberă și înfloritoare, adevărată patrie pentru plan internațional. Au spus pentru țara noastră deplină de independență și dezvoltare economică și socială, împreună cu celelalte țări socialiste, Republica Populară Română este o forță activă în întărirea unității lagărului socialist, în lupta pentru apărarea și consolidarea păcii.

Partidul și guvernul nostru due o politică de înțelegere continuă și prietenie și colaborare cu U.R.S.S. și cu celelalte țări socialiste, care constituie cheia dezvoltării patriei noastre pe drumul socialismului, cheiașia independenței și suveranității noastre naționale.

Păstrînd vie amintirea făuritorilor Unirii, întregul nostru popor, strîns unit în jurul partidului și guvernului, pășeste cu încredere pe drumul luminos al construirii socializmului.

Cuvîntul deputatului Constantin Nistor, regiunea Iași

Triv. C. Nistor a evocat la început tabloul satului moldovean din perioada Unirii, mizeria și robia în care erau ținuți pămîntii, năzuindu-se la lupta lor pentru o viață mai omenească. Aceste năzuințe au fost călăuzite de marea monstroasă coalitie care l-a răsturnat pe Cuza.

Adevărul istoric scoate în evidență că atunci cînd poporul se găsește într-o strînsă unitate politică și morală, el devine o forță care poate înfăptui realizări uriașe. Unit în jurul Partidului Muncitoresc Român, poporul nostru s-a eliberat de sub ocupația fascistă cu ajutorul glorioșelor armate sovietice. Poporul român, sub conducerea partidului, și-a cucerit libertatea adevărată, a asigurat patriei noastre, Republica Populară Română, adevărata independență și suveranitate națională, a dobîndit succese deosebite pe planul industrializării țării. Regiunile moldovene, atât de prăsite de regimul burghez-moșieresc, cunosc și ele o înflorire tot mai mare. E cunoscut faptul că în trecut Moldova avea o industrie restrînsă și înepătată. În anul puterii populare această regiune a țării noastre a cunoscut o adevărată renștere, s-a schimbat față de satelor și orașelor, orase noi au apărut pe harta Moldovei.

Agricultura noastră, care pășește cu avînt pe drumul unei agriculturi socialiste mecanizate, a făcut mari progrese și în satele moldovene. Prin munca plină de avînt a maselor populare se înfăptuiește cu succes sarcina care în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent ca suprafață și să asigure 60-70 la sută din producția agricolă a țării.

Ca deputat al regiunii Iași, în numeroasele întâlniri cu muncitorii, intelectuali, țărani, am fost martorul manifestărilor de dragoste și încredere nelătmurită a oamenilor muncii față de Partidul Muncitoresc Român, față de politica marxist-leninistă a partidului nostru, care conduce cu mină sigură lupta poporului muncitor pentru dezvoltarea și înflorirea Republicii Populare Române.

Cuvîntul deputatului Elisabeta Popa, regiunea Galați

Poporul nu uită niciodată, el păștează via, în inima lui, amintirea luptei duse de buni și străbuni, de fiii lui cei mai buni, pentru libertate, pentru o viață mai bună.

Bunicii ne-au povestit despre fel cum au luptat țărani pentru unire, pentru pămînt și pentru a scăpa de cîcășie, ne-au povestit despre Voia Cuza.

Despre „Neamul” adus de brăteni, bunicii nu aveau altceva a ne povesti decît că nu se mai sătura de averi și că el a pus să se tragă cu tunul în țărani, ori de cite ori ei au încercat să scuture jugul boieresc.

Va zice cineva, poate, că o simplitate țărăncă nu are de unde să cunoască ce era acum 100 de ani. E drept că țărani muncitori și mai ales noi femeile, n-am avut parte de prea multă învățătură în anii cînd eram sub jugul burgheziei, moșierilor și chibaurilor. Dar am învățat și noi cite ceva în anii acestia, că partidul ni-l învățător ca nimeni altul.

Noi, cei care am lucrat pe moștile boierilor pînă acum 15 ani, ne dăm cel mai bine seama ce fel de viață trăia țărani clăcaș cu 100 de ani în urmă, cînd nu era stăpîn nici măcar țărânii agricole s-au unit peste 136 mii familii de țărani muncitori, adică peste 75 la sută din totalul familiilor.

Nu pot să nu vorbesc cu acest prilej, a arătat tov. Elisabeta Popa, despre o mare înfăptuire a regimului democrat-popular pe care n-au visat-o nici oamenii cei mai luminați din timpul Unirii. Este vorba de faptul că țărăncile muncitoare au cîștigat dreptul de a-și spune cuvîntul în treburile obștești de la cele ale comunei pînă la cele ale întregii țări.

Pentru viața nouă ce se construiește în satele noastre, a spus în concluzie tov. Elisabeta Popa, țărăncile muncitoare își exprimă recunoștința fierbinte față de partid și Comitetul său Central, față de guvernul Republicii Populare Române și asigură partidul și guvernul că va lupta din toate puterile pentru întărirea și înflorirea patriei noastre scumpe pe drumul socialismului.

Cuvîntul deputatului acad. Andrei Oțetea, regiunea Bacău

Poporul român sărbătorește astăzi 100 de ani de la Unirea Moldovei și Țării Românești în condiții care re-dau acestui mare act istoric adevărată lui semnificație, caracterul lui profund și autentic popular.

Referindu-se la afirmațiile unor istorici occidentali și a unor posturi de radio imperialiste, interesate în denaturarea adevărului istoric, că Unirea ar fi fost opera unor forțe din afară, acad. Andrei Oțetea a analizat care a fost de fapt poziția marilor puteri față de Unirea Țării Române.

Acad. A. Oțetea a arătat că puterile fătîș ostile Unirii — Turcia și Austria — li s-au opus Rusia și Franța, în timp ce Anglia, care inițial se pronunțase în favoarea Unirii, a dus o politică de apărare a integrității imperiului otoman și s-a asociat politici antiunioniste a Austriei. Actul de la 24 ianuarie este rezultatul întregii dezvoltări a poporului nostru. Dacă poporul nostru a știut să folosească conjunctura politică internațională favorabilă din acel moment, aceasta dovedește că el atinse un grad de dezvoltare și o maturitate politică care făcea din Unire o necesitate istorică.

Oprindu-se apoi asupra principalelor forțe sociale interne, care au contribuit la înfăptuirea actului istoric al Unirii, acad. Andrei Oțetea a scos în evidență rolul determinant al maselor în construirea statului național român. Demandînd rolul trădător al burgheziei romine, vorbitorul a arătat că în ajunul Unirii majoritatea burgheziei se angaja în modul cel mai solemn să respecte proprietatea de orice natură ar fi, deci nu numai proprietatea burgheză, ci și proprietatea feudală. Moșierimea era astfel asigurată împotriva oricărei strîmberi a drepturilor ei feudale și se închidea drumul oricărei reforme de la care țărani așteptau îmbunătățirea soartei lor.

Acad. Andrei Oțetea a subliniat în continuare că pentru multime Unirea înseamnă începutul unei noiere de deprețate și de progres, însemna căderea jugului celui mai apăsător, adică abolirea sistemului feudal.

Cu toate că principalele roade ale Unirii aveau să le culegă tot boierii și burghezia, poporul nu s-a îngelat cînd a văzut în Unire un mare act izbăvitor.

Făcînd din comemorarea Centenarului Unirii o mare sărbătoare populară, Partidul Muncitoresc Român a restabilit adevărul că meritul de a fi înfăptuit Unirea aparține maselor populare și clasa muncitoare este bună dreptate mîndră că a preluat și a dezvoltat cele mai bune tradiții

Cuvîntul deputatului Vasile Tălpălaru, regiunea Cluj

Bucuria pentru victoria Unirii înfăptuită acum 100 de ani nu s-a oprit la granițele Țării Românești și ale Moldovei, a spus vorbitorul. La noi, în Transilvania, masele asuprite de jugul habsburgic erau alături cu inima și gîndul de frații lor de peste munți.

Noi vedem în actul istoric al Unirii un moment important în lanțul luptelor duse de-a lungul vremii de poporul nostru pentru realizarea viziunii sale fierbinți de a dobîndi independența națională și o viață mai bună. Noi nu uităm că năzuințele maselor au fost nesocotite și batjocorite decenii de-a rîndul de monstroasa coalitie burghez-moșierescă. Dar glanțele și închinările burgheziei n-au putut înfrînge voința clasei muncitoare și a întregului popor care, condus de Partidul Comunist Român, a cucerit statul, clasa muncitoare devenind conducătoare în Republica Populară Română.

N-au decît să latre și să spumeghe dușmanii imperialiști și slugoii care clevesc împotriva rîndujilor din țara noastră. Să știe aceste javre că poporul muncitor care a avut alt de suferit în trecut de pe urma exploatării capitaliste, își apără cu sfințenie cuceririle revoluționare.

De la această tribună, în fața Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului său Central în frunte cu iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej, exprîm angajamentul solemn al muncitorilor ciferiști, al tuturor oamenilor muncii din Cluj, indiferent de naționalitate, că nu vom cruța nici un efort pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru înfăptuirea politicii partidului nostru.

Cuvîntul deputatului Kovács György, Regiunea Autonomă Maghiară

Marea noastră sărbătoare națională — cea de-a 100-a aniversare a Unirii Țării Române — a spus vorbitorul — este sărbătorește întregul nostru popor muncitor. Aceasta zi este sărbătorește alături de poporul român, și de minoritățile naționale.

Cu o sută de ani în urmă, printr-o luptă aprigă, poporul român a reușit să înfăptuiască un vis nutrit de mult timp.

Asupra populației romine din ardeal de atunci, ca și asupra oamenilor muncii maghiari și de alte naționalități, apăsa regimul tiranic habsburgic. În acele vremuri viața țărănilor ardeleni de diferite naționalități era extrem de grea.

În condițiile acestei cumplite asupririi sociale și naționale popoarele oprimate de jugul autocratice imperialiste și al claselor dominante și-au întins o mînă frățescă. Manifestările comune anti-habsburgice au fost extrem de frecvente, mai ales la Cluj și Tirgu Mures.

Amintind că în deceniile de după Unire, datorită politicii trădătoare a claselor exploatoare și a camarilății regale, poporul român și naționalitățile conlocuitoare au cunoscut obida unei crunte și grele asupririi, vorbitorul a spus: Ca de la cer la pămînt se deosebeste o tablou vechi de astăzi în România de situația din vremea regimului burghez-moșieresc. După eliberarea patriei noastre, puterea populară a lichidat pentru todeauna seculara asuprire națională. Datorită politicii partidului nostru, care aplică cu consecvență învățătura leninistă în problema națională, și al claselor dominante și-au întins o mînă frățescă cu naționalitățile conlocuitoare. Oamenii muncii aparținînd minorităților naționale luptă azi cu entuziasm și abnegație alături de milioanele de oameni ai muncii romini, pentru înflorirea și întărirea patriei comune — Republica Populară Română — pe drumul socialismului.

Cuvîntul deputatului Petre Constantinescu-Iași, regiunea Iași

Hotărîrea conducerii Partidului Muncitoresc Român și a guvernului cu privire la sărbătorirea, care este de la Unirea are o adevărată semnificație. Ea dovedește înalta cîștiri pe care partidul și guvernul, clasa muncitoare, întregul nostru popor, o acordă marilor evenimente și tradițiilor progresiste din istoria patriei noastre.

Prîmînd cu entuziasm și însuflețire această hotărîre, întregii țări, muncitorii și țărani, intelectuali, tineretul, s-au pregătit să întîmpine aniversarea Unirii prin succese în muncă, prin serbări și manifestații culturale. După ce a subliniat caracterul larg de masă al sărbătorii Centenarului, vorbitorul a spus: Înfațtuirea de mase populare, animate de cele mai progresiste elemente ale societății romine de la jumătatea secolului trecut, Unirea a fost în mod real și detisiv manifestarea voinței celor mai largi părți ale populației din ambele Țări Românești.

Încheiere vorbitorul a relevat că deputații Marii Adunări Naționale, convocați în ședința solemnă de azi își îndreaptă gîndul cu dragoste și respect către înaintașii lor — deputații unioniști din adunările electivă și țărani din Divanul ad-hoc, către luptătorii de la 1859, pentru libertate națională și socială, cîștind amintirea și fapele lor, în numele poporului român, care sub conducerea partidului clasei muncitoare și-a luat definitiv soarta în mîinile sale proprii și construiește cu succes socialismul.

Cuvîntul deputatului Elisabeta Popa, regiunea Galați

Poporul nu uită niciodată, el păștează via, în inima lui, amintirea luptei duse de buni și străbuni, de fiii lui cei mai buni, pentru libertate, pentru o viață mai bună.

Bunicii ne-au povestit despre fel cum au luptat țărani pentru unire, pentru pămînt și pentru a scăpa de cîcășie, ne-au povestit despre Voia Cuza.

Despre „Neamul” adus de brăteni, bunicii nu aveau altceva a ne povesti decît că nu se mai sătura de averi și că el a pus să se tragă cu tunul în țărani, ori de cite ori ei au încercat să scuture jugul boieresc.

Va zice cineva, poate, că o simplitate țărăncă nu are de unde să cunoască ce era acum 100 de ani. E drept că țărani muncitori și mai ales noi femeile, n-am avut parte de prea multă învățătură în anii cînd eram sub jugul burgheziei, moșierilor și chibaurilor. Dar am învățat și noi cite ceva în anii acestia, că partidul ni-l învățător ca nimeni altul.

Noi, cei care am lucrat pe moștile boierilor pînă acum 15 ani, ne dăm cel mai bine seama ce fel de viață trăia țărani clăcaș cu 100 de ani în urmă, cînd nu era stăpîn nici măcar țărânii agricole s-au unit peste 136 mii familii de țărani muncitori, adică peste 75 la sută din totalul familiilor.

Nu pot să nu vorbesc cu acest prilej, a arătat tov. Elisabeta Popa, despre o mare înfăptuire a regimului democrat-popular pe care n-au visat-o nici oamenii cei mai luminați din timpul Unirii. Este vorba de faptul că țărăncile muncitoare au cîștigat dreptul de a-și spune cuvîntul în treburile obștești de la cele ale comunei pînă la cele ale întregii țări.

Pentru viața nouă ce se construiește în satele noastre, a spus în concluzie tov. Elisabeta Popa, țărăncile muncitoare își exprimă recunoștința fierbinte față de partid și Comitetul său Central, față de guvernul Republicii Populare Române și asigură partidul și guvernul că va lupta din toate puterile pentru întărirea și înflorirea patriei noastre scumpe pe drumul socialismului.

Cuvîntul deputatului Constantin Nistor, regiunea Iași

Triv. C. Nistor a evocat la început tabloul satului moldovean din perioada Unirii, mizeria și robia în care erau ținuți pămîntii, năzuindu-se la lupta lor pentru o viață mai omenească. Aceste năzuințe au fost călăuzite de marea monstroasă coalitie care l-a răsturnat pe Cuza.

Adevărul istoric scoate în evidență că atunci cînd poporul se găsește într-o strînsă unitate politică și morală, el devine o forță care poate înfăptui realizări uriașe. Unit în jurul Partidului Muncitoresc Român, poporul nostru s-a eliberat de sub ocupația fascistă cu ajutorul glorioșelor armate sovietice. Poporul român, sub conducerea partidului, și-a cucerit libertatea adevărată, a asigurat patriei noastre, Republica Populară Română, adevărata independență și suveranitate națională, a dobîndit succese deosebite pe planul industrializării țării. Regiunile moldovene, atât de prăsite de regimul burghez-moșieresc, cunosc și ele o înflorire tot mai mare. E cunoscut faptul că în trecut Moldova avea o industrie restrînsă și înepătată. În anul puterii populare această regiune a țării noastre a cunoscut o adevărată renștere, s-a schimbat față de satelor și orașelor, orase noi au apărut pe harta Moldovei.

Agricultura noastră, care pășește cu avînt pe drumul unei agriculturi socialiste mecanizate, a făcut mari progrese și în satele moldovene. Prin munca plină de avînt a maselor populare se înfăptuiește cu succes sarcina care în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent ca suprafață și să asigure 60-70 la sută din producția agricolă a țării.

Ca deputat al regiunii Iași, în numeroasele întâlniri cu muncitorii, intelectuali, țărani, am fost martorul manifestărilor de dragoste și încredere nelătmurită a oamenilor muncii față de Partidul Muncitoresc Român, față de politica marxist-leninistă a partidului nostru, care conduce cu mină sigură lupta poporului muncitor pentru dezvoltarea și înflorirea Republicii Populare Române.

Cuvîntul deputatului Vasile Tălpălaru, regiunea Cluj

Bucuria pentru victoria Unirii înfăptuită acum 100 de ani nu s-a oprit la granițele Țării Românești și ale Moldovei, a spus vorbitorul. La noi, în Transilvania, masele asuprite de jugul habsburgic erau alături cu inima și gîndul de frații lor de peste munți.

Noi vedem în actul istoric al Unirii un moment important în lanțul luptelor duse de-a lungul vremii de poporul nostru pentru realizarea viziunii sale fierbinți de a dobîndi independența națională și o viață mai bună. Noi nu uităm că năzuințele maselor au fost nesocotite și batjocorite decenii de-a rîndul de monstroasa coalitie burghez-moșierescă. Dar glanțele și închinările burgheziei n-au putut înfrînge voința clasei muncitoare și a întregului popor care, condus de Partidul Comunist Român, a cucerit statul, clasa muncitoare devenind conducătoare în Republica Populară Română.

N-au decît să latre și să spumeghe dușmanii imperialiști și slugoii care clevesc împotriva rîndujilor din țara noastră. Să știe aceste javre că poporul muncitor care a avut alt de suferit în trecut de pe urma exploatării capitaliste, își apără cu sfințenie cuceririle revoluționare.

De la această tribună, în fața Partidului Muncitoresc Român, a Comitetului său Central în frunte cu iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej, exprîm angajamentul solemn al muncitorilor ciferiști, al tuturor oamenilor muncii din Cluj, indiferent de naționalitate, că nu vom cruța nici un efort pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru înfăptuirea politicii partidului nostru.

Cuvîntul deputatului Kovács György, Regiunea Autonomă Maghiară

Marea noastră sărbătoare națională — cea de-a 100-a aniversare a Unirii Țării Române — a spus vorbitorul — este sărbătorește întregul nostru popor muncitor. Aceasta zi este sărbătorește alături de poporul român, și de minoritățile naționale.

Cu o sută de ani în urmă, printr-o luptă aprigă, poporul român a reușit să înfăptuiască un vis nutrit de mult timp.

Asupra populației romine din ardeal de atunci, ca și asupra oamenilor muncii maghiari și de alte naționalități, apăsa regimul tiranic habsburgic. În acele vremuri viața țărănilor ardeleni de diferite naționalități era extrem de grea.

În condițiile acestei cumplite asupririi sociale și naționale popoarele oprimate de jugul autocratice imperialiste și al claselor dominante și-au întins o mînă frățescă. Manifestările comune anti-habsburgice au fost extrem de frecvente, mai ales la Cluj și Tirgu Mures.

Amintind că în deceniile de după Unire, datorită politicii trădătoare a claselor exploatoare și a camarilății regale, poporul român și naționalitățile conlocuitoare au cunoscut obida unei crunte și grele asupririi, vorbitorul a spus: Ca de la cer la pămînt se deosebeste o tablou vechi de astăzi în România de situația din vremea regimului burghez-moșieresc. După eliberarea patriei noastre, puterea populară a lichidat pentru todeauna seculara asuprire națională. Datorită politicii partidului nostru, care aplică cu consecvență învățătura leninistă în problema națională, și al claselor dominante și-au întins o mînă frățescă cu naționalitățile conlocuitoare. Oamenii muncii aparținînd minorităților naționale luptă azi cu entuziasm și abnegație alături de milioanele de oameni ai muncii romini, pentru înflorirea și întărirea patriei comune — Republica Populară Română — pe drumul socialismului.

LA SESIUNILE FESTIVE ALE SFATURILOR POPULARE

In întreaga țară, sfaturile populare regionale, raionale, orașenești au cîștigat marea sărbătoare a Centenarului Unirii Țării Române prin sesiuni festive, la care au participat, ca invitați, un mare număr de oameni ai muncii.

Președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare au ținut cuvîntări despre însemnătatea Unirii Țării Române, evocînd lupta plină de elan a maselor populare care legau de înfăptuirea Unirii năzuințele lor de eliberare socială și națională, și înfăptuirea transformării adînc petrecute în viața tuturor regiunilor țării în anii regimului democrat-popular, cînd, sub conducerea partidului clasei muncitoare, aspirațiile înfăptuitorilor Unirii sînt independente națională și dobîndirea unei vieți mai bune au fost nu numai împlinite, dar și cu mult depășite.

În cadrul sesiunilor au luat cuvîntul numeroși deputați și oameni ai muncii — muncitori, țărani muncitori, colectiviști, oameni de știință, artiști și culturi, militari ai forțelor armate, gospodine etc. — exprîmînd, în cuvinte însuflețite, înalta prețuire acordată tradițiilor luptei populare pentru libertate și un viitor luminos, hotărîrea de a dezvolta aceste tradiții prin munca plină de abnegație pe frontul construcției socialiste.

realizate în anii regimului democrat-popular în dezvoltarea industriei. Regiunea Craiova, care odinioară era dintre cele mai înapoiate din punct de vedere economic, a devenit o regiune cu o industrie în plină dezvoltare. Chiar uzina noastră — a spus el — ilustrează aceasta. Sintem mîndri că noi am ajuns să construim pentru prima oară în țara noastră mașini și utilaje de înaltă tehnicitate. Acest lucru îl datorăm politicii partidului nostru de industrializare socialistă, ajutorului frățesc, multilateral, pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, colaborării cu toate celelalte țări ale lagărului socialist.

Cu ani în urmă, țărani din comuna noastră erau robii moșierului Jean Mihail, — a spus, printre alții, deputatul raional Glăvan Mihail, membru al gospodăriei colective din Bratovești, raionul Craiova. Cînd țărani cereau să li se facă dreptate, erau schingiulți sau împușcați. În 1907, în comuna noastră, 70 de țărani au fost arestați și 17 au fost împușcați la marginea satului. Dar după 23 August 1944 și pentru noi au început zorii unei vieți noi. În vara lui 1950 ne-am unit într-o gospodărie colectivă, care acum cuprinde o mare parte din familiile țărănilor muncitori din comună. Viața noastră, a colectivizatorilor, devine tot mai îmbelsugată. De-

sigur că aceste vremuri nici nu le puteau visa clăcașii de acum 100 de ani.

La sesiunea Sfatului Popular regional, orașenești și raional Cluj a vorbit deputatul Teodor Muncacu, muncitor la fabrica de portelan din Cluj, care a spus printre altele: „Experiența istoriei ne arată că forțele reacționare nu și preocupă eforturile pentru a împiedica progresul social. Luptînd pentru progresul țării, pentru înfăptuirea reformei agrare și a altor reforme democratice, înaintașii noștri de acum un veac au trebuit să înfrunte împotrivirea moșierimii și a celor mai mari părți a burgheziei. Astăzi, noi, cei care participăm la construirea socialismului, trebuie să zădărniciem prin vigilența noastră orice încercare de a lovi în cuceririle lui revoluționare, de a pune bețe în roate merului nostru înaintat.

Prof. univ. Balogh Edgar, de la universitatea „Bolyai”, a evocat în cuvîntul său lupta comună a oamenilor muncii romini și maghiari din Transilvania împotriva jugului otoman și habsburgic, împotriva claselor exploatoare din interior. El a arătat în continuare că abia sub conducerea clasei muncitoare, în frunte cu partidul ei marxist-leninist, oamenii muncii de toate naționalitățile din patria noastră au

putut dobîndi cu adevărat libertatea, dezvoltînd între ei o puternică prietenie frățescă. Centenarul Unirii — a arătat vorbitorul — este nu numai sărbătorește poporului român, ci sărbătorește comună a rominilor, maghiarilor, germanilor, a oamenilor muncii de toate naționalitățile ce muncesc laolaltă în înflorirea patriei comune — Republica Populară Română.

Acad. Constantin Dalcoviciu, rectorul Universității „Victor Babeș”, a arătat că actul Unirii a fost o victorie a întregii națiuni romine, care a avut însemnate urmări pentru dezvoltarea politică, economică, socială a țării. Spre mlhntirea poporului, însă, o mare parte din roadele ei, n-au revenit poporului, ci burgheziei și moșierimii aliate în monstroasa coalitie. Abia acum oamenii muncii de la orașe și sate, din uzine și de pe ogoare, din școli și institute de cercetări, romini, maghiari, germani de pe întreg cuprînsul țării, dîndu-și mîna cu mîna, pot, datorită politicii înțelepte a P.M.R., că joace mîndri și voioși marea Horă a Unirii pe pămîntul slobod al patriei de pe amîndouă părțile Carpaților.

În sesiunea sfaturilor populare regional, raional și orașenești Ploiești a vorbit, între alții, deputatul Ion Bărbulescu, mustru la rafinăria nr. 2 Ploiești, care a arătat că oamenii muncii din patria noastră, Partidul Muncitoresc Român, păștează cu recunoștință tradițiile de luptă ale înaintașilor. Poporul a fost înfăptuitorul Unirii de acum 100 de ani, tot așa cum astăzi poporul își se datoreze marile înfăptuiri pe drumul construirii socialismului.

Deputata Olimpia Iavorschi, directoroarea Școlii medii nr. 2 Ploiești, a vorbit despre ampla și entuziasmată activitate desfășurată în școli în cinstea centenarului Unirii. Studierea de documente, vizitarea expozițiilor și muzeelor, organizarea de serbări, conferințele ținute, arată că pedagogii s-au preocupat să însușească elevilor dragostea pentru tradițiile de luptă ale poporului nostru, contribuind în felul acesta la educarea lor în spiritul patriotismului socialist.

În întreaga țară — mari manifestări populare în cinstea aniversării Unirii

Sub semnul frăției oamenilor muncii

CLUJ (coresp. „Scintei”). — La Cluj, unde oamenii muncii romini, maghiari și de alte naționalități participă cu însuflețire, alături de întregul nostru popor, la opera de construire a socialismului, centenarul Unirii a fost sărbătorit sub semnul frăției de nezdruclinat dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

În ziua de 24 ianuarie, în Piața Libertății, zeci de mii de oameni ai muncii romini și maghiari au participat la un concert festiv al tinerii filarmonici din localitate, care poartă și ea numele de „Unirea”.

Vineri 23 ianuarie, două școli medii din Focșani au primit denumirea de „Unirea” și „Al. I. Cuza”. Stăfețele venite de la București și Iași s-au întîlnit pe Mîlcov. În aceeași zi a avut loc un frumos spectacol prezentat de elevii celor două școli, urmat de un concert festiv al tinerii filarmonici din localitate, care poartă și ea numele de „Unirea”.

Pe locurile unde acum 100 de ani a fost șters un hotar

Prin lupta muncitorilor și țărănilor muncitori, sub conducerea partidului în orașul și raionul Focșani s-au dobîndit însemnate succese. În agricultura raională 23 gospodării colective, 85 întovășiri agricole au reunit mii de familii de țărani muncitori care, muncind cu hărnicie, își făuresc o viață din ce în ce mai bună.

50 de familii de țărani muncitori din satul Dîlhăuți, comuna Faraonele, au întemeiat chiar în ziua de 24 ianuarie o nouă gospodărie colectivă pe care au numit-o: „Unirea”.

În Valea Jiului

PETROSANI (coresp. „Scintei”). — În toate aşezările miniere din Valea Jiului au avut loc manifestații culturale și artistice și adunări festive închinete centenarului Unirii Țării Române. Mii de mineri care au luat parte la adunări au ascultat cu viu interes conferințele expuse de depu-

Nepoții clăcașilor își făuresc o viață nouă

ne oprăscă din drum. Luptăm și împotriva vitregiilor naturii, pentru bucate mai multe. Si izbutim să le avem.

Aceste cuvinte sînt ilustrate de roadele bogate ale gospodăriei colective din Măgocsești, care i milionară, ale celui din Muncelu de Sus, ale întovășirii din Mircești, unde au intrat pînă acum peste trei pătrimi din numărul țărănilor muncitori.

La Ruginoaia, localitate unde a trăit o parte din viața Al. I. Cuza, echipa artistică a căminului cultural și echipa artistică a direcției regionale C.F.R. Iași au prezentat programe artistice consacrate centenarului Unirii. Au luat parte la serbare peste 3.000 de țărani muncitori, întovășiri și colectiviști din Ruginoaia, și alte comane, precum și muncitori de la atelierul C.F.R. Pașcani,

Hora Unirii în Piața Unirii...

(Urmare din pag. 1-4)

tori stăfeții Unirii, unită de la Iași spre inima țării. Reprezentantul lor se urcă la tribună și cîștete emoționant mesaj al „nepoților liberi ai pontasilor de la Dorohoi și Iași, de la Roman și Focșani”, care transmit locuitorilor Capitalei un fier-

...și în Piața Republicii

Mulțimea s-a îndreptat apoi ca un imens șuvoi spre Piața Republicii. Cu mult înainte de ora 18, Piața Republicii devine o mare de oameni. Și atunci, cînd marea sărbătoare populară începe ar fi fost greu să mai găsești un colț liber, nu numai în piață ci chiar pînă departe, pe străzile de acces. Priveliștea incintă privirile. Alături de buchețele de dansatori în costume naționale iucua Hora Unirii oameni cu paltoane și șepci și ostasi ai armatei noastre populare. Lumina reflectoarelor și artificilor dădea pieței și mulțimii un aspect feeric.

Pe scena amenajată în piață și-au făcut apariția ansamblul de cîntec și dans al armatei, ansamblul U.T.M., mai multe formații artistice de amatori, apoi fanfara M.F.A. S-a cîntat și s-a jucat preludiul Hora Unirii. Într-un loc, alături de cîteva fetișcane și flăcăi în costume oltenene, s-a prins în joc un muncitor tînar cu fetița pe umăr. Tîndrul Ion Neață, mecanic la întreprinderea A.M.I.T. își adusese și soacra, pe Ion Stănică, locman din comuna Măgura. Sărbătorau evenimentul trei generații de tînraci, țărani care a simțit pe umeri lui asuprirea și exploatarea moșierescă și a apucat să se bucure de zilele vieții libere, tîndrul, a cărui viață se împletește cu munca de făurire a unei vieți noi, socialiste, și fetița, care va trăi în țara

bînte satul frățesc. Mesajul este subliniat de noi aplauze și aclamații.

Scurta solemnitate oficială s-a terminat. Asupra pieței se revarsă acururile inimosoie Hore a Unirii. Tineri și bătrîni se prind în joc cu însuflețire. În mulțimea dăntătoare se disting frumoase costume naționale din toate colțurile țării.

de miine, țara socialismului construiește.

Spre stăvile cerului au izbucnit salve multicolore de rachete și jocuri de artificii. Iar razele reflectoarelor luminează pînă departe cerul nopții, dîndu-și parca spre înălțimi bucuria oamenilor mîndri de libertatea cucerită prin grele lupte, însuflețiti de voința fîuririi unui viitor fericit, socialist.

Numeroase adunări, manifestații populare, spectacole, serbări, vizite la muze și case memoriale etc., au avut loc pe întreg cuprînsul țării. Sute de mii de oameni ai muncii, de la orașe și sate, muncitori, țărani muncitori, militari, intelectuali, studenți, elevi au căsăit amintirea luptătorilor pentru Unire. Ei și-au manifestat dragostea pentru patria liberă, Republica Populară Română, pentru partidul clasei muncitoare, care continuă și dezvoltă cele mai bune tradiții progresiste ale poporului nostru, și-au manifestat hotărîrea de a întări necontenit unitatea clasei muncitoare și a întregului popor în jurul partidului, în lupta pentru construirea socialismului.

In semn de omagiu

Cinstind memoria înflăcăraților patrioți care, alături de masele populare, au luptat pentru înfăptuirea Unirii Țării Române, simbătă dimineața, delegații ale organelor locale de stat, muncitorilor din marile întreprinderi bucureștene, instituțiilor centrale de artă și cultură, militari, detașamente de pionieri au depus coroane și jerbe de flori la statuile lui Mihail Kogălniceanu, Vasile Alecsandri și C. A. Rosetti.

Statuile erau străjuite de drapеле de ștaf ale R. P. Romine și de steaguri roșii.

La statuia marelui patriot și luptător de frunte pentru Unirea Țării Române, Mihail Kogălniceanu, din piața ce-i poartă numele, au fost depuse coroane și jerbe de flori din partea Academiei R.P. Romine, Comitetului executiv al Sfatului Popular al raionului V. I. Lenin, Academiei Militare Generale, Ministerului Industriei, Grele, Complexului C.F.R. „Grivița Rosie” și dinor școli din raionul V. I. Lenin.

Coroane și jerbe de flori au fost depuse la bustul lui Vasile Alecsandri, personalitate marcantă a literaturii noastre și militant de seamă pentru Unire. Au depus coroane de flori la bustul din parcul Cîșmigiu delegați ai Unimii Sforțitorilor, Uniunii Compozitorilor, Fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej”, Casei Centrale a Armatei etc.

Delegații ale Ministerului Invățămîntului și Culturii, Sfatului Popular al raionului Tudor Vladimirescu, uzinelor „Republica”, pionieri de la școala medie „George Coșbuc” au depus coroane de flori la statuia luptătorului de frunte pentru Unire C. A.

Semnarea planului de colaborare culturală între R. P. Română și U. R. S. S. pe anul 1959

Între 21 și 23 ianuarie 1959 au avut loc la București tratative în legătură cu problemele de colaborare culturală și științifică între R. P. Română și Uniunea Sovietică. În timpul tratativelor părțile au subliniat cu mare satisfacție dezvoltarea continuă și rodnică a relațiilor culturale și științifice între ambele țări pe anul 1959, care a contribuit la întărirea prieteniei frățești între popoarele români și sovietici.

În anul 1958 Filarmonica de Stat „George Enescu” și Teatrul Național „I. L. Caragiale” au întreprins turnee în Uniunea Sovietică, iar o echipă de balet a Teatrului Academic de Operă și Balet din Leninigrad „S. M. Kirov” și Teatrul Mic Academic de Stat au venit în R.P. Română.

Turneele teatrelor române și sovietice, precum și ale colectivelor artistice, s-au bucurat de un mare succes.

În același timp, între ambele țări au avut loc schimburi de artiști de frunte, muzicieni și au fost prezentate diverse expoziții.

Concursurile internaționale de violoniști și pianisti „P. I. Cealikovski” la Moscova și „G. Enescu” la București au constituit evenimente artistice deosebit de deosebite. La aceste concursuri măiestria artiștilor sovietici și români a primit o înaltă apreciere. În R.S.S. Ucraineană și R.S.S. Moldovenească au avut loc Zilele culturii rominești, iar în R.P. Română — Decada culturii R.S.S. Lituanene, R.S.S. Letone și R.S.S. Estone.

Uniunea Sovietică a fost vizitată de 560 lucrători din domeniul științei, culturii și artei; la rândul lor au venit în R. P. Română 580 de reprezentanți ai culturii și științei sovietice.

În urma tratativelor care s-au desfășurat într-un spirit de deplină înțelegere reciprocă și de sinceră prietenie a fost semnat Planul de colaborare culturală între Republica Populară Română și Uniunea Sovietică pe anul 1959, plan care prevede adâncirea și continuarea colaborării creatoare și a bogatelor schimburi dintre ambele țări în domeniul științei, culturii, artei, învățământului, ocrotirii sănătății, sportului etc.

Părțile vor face schimb de colective artistice, de artiști, de expoziții de artă plastică, filme artistice și documentare etc. În anul 1959 în R.S.S. Bielorusă vor avea loc Zilele culturii rominești, iar în Republica Populară Română — Zilele culturii bielorusă.

Se va dezvolta colaborarea între Academia de Științe din U.R.S.S. și Academia de Științe din R.P. Română; se va intensifica, de asemenea, colaborarea între organele de presă, radio și televiziune.

Planul de colaborare culturală a fost semnat la București la 23 ianuarie 1959, din partea română de către Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe al R.P. Române, iar din partea sovietică de A. A. Epișev, ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R.P. Română.

Au fost de față la semnare: Constantin Crăciun, adjunct al ministrului Invățământului și Culturii, Aurel Mălhășan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, acad. Petre Constantinescu-Iași, vicepreședinte al A.R.L.U.S., acad. I. S. Gheorghiu, vicepreședinte al Academiei R. P. Române, Octav Livezeanu, vicepreședinte al I.R.R.C.S., M. Alexandru, secretar general al Ministerului Invățământului și Culturii, N. Melnicescu, director în Ministerul Afacerilor Externe, Traian Șelmaru, consilier al Ambasadei R. P. Române la Moscova, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Invățământului și Culturii.

Au fost, de asemenea, prezenți: V. F. Nikolaev, consilier al Ambasadei U.R.S.S. V. A. Boni, director adjunct în Ministerul Culturii al U.R.S.S., I. S. Iliin, prim-secretar și V. I. Agapov, secretar III al Ambasadei U.R.S.S. la București.

In întîmpinarea CONGRESULUI al XXI-lea AL P.C.U.S.

Primul vlăstar al septenarului în R. S. S. Armeană

În R.S.S. Armeană a intrat în funcțiune primul vlăstar al septenarului — o uzină de mașini de frezat. Colectivul uzinei, organizând un schimb de onoare în cinstea Congresului al XXI-lea al P.C.U.S., a produs primele freze universale de mare precizie.

Cuvîntul minerilor

Minerii din bazinele Krivoi-Rog și Nikopol-Marganite întîmpină așa cum se cuvine Congresul al XXI-lea al partidului lor drag, la exploatarea „Ilici” din Krivoi-Rog a fost dat în folosință mina „Sud”. Capacitatea ei proiectată este de 800.000 tone minere anual. Concomitent, la Marganite, la exploatarea „Cea de-a 40-a aniversare a lui Octombrie”, a fost dată în folosință prima parte a noii mine nr. 6.

Ce pregătesc artiștii plastici

Unleua Artiștilor Plastici din U. R. S. S. pregătește deschiderea citiva expoziții de pictură, sculptură și grafică. Expoziția intitulată „Contemporanul nostru” va ilustra chipul omului sovietic — constructor și făuritor al viștii noi. Printre expoziții se află cel mai cunoscut artist plastic sovietic: N. Tomski, S. Gherasimov, V. Efanov, P. Sokolov-Skalea, E. Katman care vor prezenta portretele unor muncitori de la uzina „Lihaciov” din Moscova.

Un grup de studenți al Institutului de arte plastice „Surikov” care au fost pe șantierul hidrocentral de la Bratsk, vor expune circa 300 de lucrări în sălile Palatului Culturii al uzinei „Lihaciov”. La Casa actorului își vor prezenta lucrările pictori decoratori din teatru și cinematografie.

Delegații ale partidelor frățești la Congres

PEKIN 24 (Agerpres). China Nouă: La invitația C.C. al P.C.U.S. o delegație a Partidului Comunist Chinez, condusă de Ciu En-lai, vicepreședinte al C.C. al P.C. Chinez, a plecat la 24 ianuarie la Moscova, pentru a participa la cel de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Numeroase delegații ale partidelor comuniste și muncitorești frățești urmează să sosească la Moscova pentru a participa la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S.

Din delegația P. C. Bulgar fac parte Todor Jivkov, prim secretar al C. C. al P. C. Bulgar — conducătorul delegației — Anton Iugov, Bojan Bilgarianov, Gheorghi Tancov, Boris Nikolov.

Delegația Partidului Comunist din Cehoslovacia este compusă din: Antonin Novotny, Karej Baclek, Jaromir Dolansky și Jiri Hendrych.

Delegația Partidului celor ca muncesc din Vietnam este compusă din Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam, și Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al Partidului celor ca muncesc din Vietnam.

Delegația Partidului Comunist Italian este condusă de Palmiro Togliatti, secretar general al partidului.

Conferința de presă a lui A. I. Mikoian

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 ianuarie în sala Sperâlov din Kremlin a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a luat cuvîntul în fața unui număr de 300 de ziariști sovietici și străini.

A. I. Mikoian a arătat că americanii cu care a stat de vorbă l-au primit cu multă căldură, manifestînd cele mai bune sentimente față de poporul sovietic. Iar reprezentanții cercurilor de afaceri pe care l-a vizitat au declarat în mod limpede că trebuie să se normalizeze relațiile, să se asigure apropierea dintre U.R.S.S. și S.U.A. și astfel să se întărească pacea în lumea întreagă. El și-au exprimat dorința unanimă ca relațiile de afaceri cu U.R.S.S. să se bazeze pe respectarea intereselor reciproce, iar legăturile comerciale să se dezvolte pe toate căile.

În continuare, A. I. Mikoian a spus: Convoierile mele în această problemă cu persoane oficiale din S.U.A. nu au dat decît rezultate pozitive. Probabil că guvernul S.U.A. nu este încă gata să treacă la dezvoltarea comerțului cu noi.

Ați aflat deja despre întrevederile avute în timpul vizitei mele în S.U.A. cu președintele Eisenhower, vicepreședintele Nixon, secretarul de stat Dulles, cu senatori, guvernatori și cu alți oameni de stat din S.U.A. Ne-am exprimat în mod sincer, am dorit să înțelegem poziția personalităților americane și să expunem poziția noastră. Ați din partea mea, cit și din partea partenerilor mei convoierii s-au desfășurat în mod corect. Ați noi, cit și personalitățile americane am recunoscut că aceste convoierii sînt utile. Se poate constata cu satisfacție că spre

deosebire de trecut apropiat și oamenii politici americani s-au pronunțat pentru îmbunătățirea relațiilor sovieto-americane, subliniind totodată necesitatea și utilitatea contactelor și tratativelor la toate nivelurile. Ce-i drept, aceste păreri ale unor oameni politici din S.U.A. nu și-au găsit încă expresia în vreo acțiune practică a guvernului S.U.A. Mai mult decît atât, guvernul american continuă să se situeze în problemele internaționale actuale pe o poziție care nu ține seama de faptele reale ale situației actuale; el nu depune eforturi necesare pentru a rezolva aceste probleme în conformitate cu interesele reciproce ale statelor. La discutarea acestor probleme partea americană a dat dovadă de o anumită rețineră și nu a manifestat dorința de a pași pe calea realizării unei înțelegeri asupra celor mai importante probleme internaționale, deși s-au făcut numeroase declarații cu privire la dorința de a se duce tratative și de a se ajunge la un acord.

Fără să fi noi am atras atenția asupra caracterului anormal al situației în care o parte — Uniunea Sovietică — urmărește realizarea unei soluții constructive, prezintă o propunere după alta, iar cealaltă parte se limitează la respingerea acestor propuneri și nu aduce un aport pozitiv.

La înapoierea din S.U.A. am și raportat guvernului nostru despre această vizită. Vă pot comunica că guvernul a aprobat pe deplin activitatea mea în cursul vizitei în S.U.A. și a apreciat că rezultatele ei contribuie la cauza slăbirii continue a încordării internaționale și la îmbunătățirea relațiilor sovieto-americane.

Declarația T. A. S. S. în legătură cu sesiunea Consiliului pactului de la Bagdad

MOSCOVA 24 (Agerpres). — Agenția TASS a transmis o declarație în legătură cu sesiunea Consiliului pactului militar de la Bagdad, care se deschide la 26 ianuarie la Caraci, capitala Pakistanului. Demascînd uneltirile agresive ale autorilor și membrilor acestui pact, uneltiri îndreptate împotriva popoarelor iubitoare de pace ale Iranului, R.A.U., Indiei și Afganistanului, declarația agenției TASS arată că interesele păcii și securității internaționale cer să fie luate măsuri pentru curmarea activității subversive a agresorilor și stabilirea unor relații de bună vecinătate între popoarele acestor regiuni.

SPECTACOLELE DE AZI

TELEVIZIUNE: orele 9.00 — Gimnastica săptămîni; 9.15 — Gimnastică pentru copii; 9.25 — Emisiune pentru cei mici; Grădinița noastră; 9.50 — Filmul artistic „Misterul castelului pășăii”; 10.00 — Informații după-amiezii; 10.05 — Vorbește ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Polone, Janusz Zambrowicz, cu prilejul aniversării a 10 ani de la încheierea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Română și Republica Populară Polonă; 10.30 — program de muzică populară rominească. Interpretă ansamblul „Ciocîrlia”, dirijor Ion Mărgărean, soliști vocali Maria Pănescu, Angela Moldovan, Nicolae Stănilă, Aurelia Fătu Răduț și Margda Constantinescu; 20.05 — Jurnalul televiziunii; 20.25 — Prezentarea comediei sovietice „Primăvara” — film pus la dispoziție de Arhiva Națională de Filme; 22.30 — Unirea și rezultatul sportive. CINETAGRAFIE: Alo P... al greșit numărul! — Patria, București, Miorita, Libertății; Omul meu drag — Republica I. C. Frimu, înfrățirea între popoare, Alex. Sahiu; Procesul se amîna — Măcheru; Cerul infernului — Lumi na, V. Alexandru, N. Blăcescu; Drum spre stele și Vă invităm în Uzbekistan — Central; Roma, oraș deschis — 13 Septembrie; Numai o femeie — 8 Martie; Maxim Gorki, 23 August; Casa în care locuiesc — Victoria; Program de filme documentare și de desene animate — Timpuri Noi, Alex. Popov; Zboară cocorii — Tineretului; Melba — Gh. Doja, I. Măi; Vraja dragostei — Grivița; Legații — Vasile Roșia, Flacăra; Trapez — Cultural; B. Delavrancea; Ultima stație — 8 Mai.

TELEGRAME

Tovarășului WLADYSLAW GOMULKA prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Tovarășului JOZEF CYRANKIEWICZ președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone

Tovarășului ALEKSANDER ZAWADZKI președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone

Dragi tovarăși, Cu prilejul împlinirii a zece ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Română și Republica Populară Polonă, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, guvernul Republicii Populare Române și Prezidiul Marii Adunări Naționale vă transmit dv. și prin dv. poporului polonez un călduros salut frățesc.

În cei zece ani care s-au scurs de la semnarea Tratatului a cărui aniversare o sărbătorim astăzi s-au adîncit tot mai mult prietenia și ajutorul reciproc tovarășesc, colaborarea economică și culturală dintre cele două țări, spre binele popoarelor române și poloneze și al întregii comunități a țărilor socialiste.

Un aport deosebit de însemnat la întărirea continuă a relațiilor de colaborare multilaterală dintre țările noastre l-a adus vizita în Republica Populară Română, în luna mai 1958, a delegației de partid și guvernamentale a Republicii Populare Polone.

Republica Populară Română va aduce și pe viitor toată contribuția sa la necontenită întărire a prieteniei frățești cu Republica Populară Polonă în cadrul marii și puternice familii a țărilor socialiste care, însușite de învățătura marxist-leninistă, merg pe același drum luminos al socialismului și comunismului.

Urăm din toată inima poporului frate polonez și dv. personal noi succese în lupta pentru înflorirea Poloniei socialiste, pentru întărirea continuă a lagărului socialist și lărgirea colaborării pașnice cu toate statele.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române
CHIVU STOICA președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române
ION GHEORGHE MAURER președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Tovarășului ADAM RAPACKI, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Polone

Cu prilejul celui de-a 10-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Română și Republica Populară Polonă, vă transmit un călduros salut și cele mai bune urări de noi succese în activitatea dv. pentru întărirea păcii și colaborării între popoare.

Îmi exprim ferma convingere că prietenia și colaborarea multilaterală romino-polonă se vor dezvolta continuu spre binele țărilor noastre și întărirea puternicului lagăr al socialismului, cheazăie a apărării suveranității și independenței noastre naționale.

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Române
A. BUNACIU

Prietenia frățească romino-polonă

Se împlinesc mîine zece ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat la 26 ianuarie 1949 între Republica Populară Română și Republica Populară Polonă.

Prietenia dintre popoarele române și poloneze are adînci rădăcini în trecut și cuprinde un conținut nou, superior, făcînd cu putință realizarea unei adevărate alianțe numite după ce popoarele noastre eliberate de glorioasa armată sovietică, și-au luat soarta în mîini proprii pîșind împreună spre socialism ca frați buni, în cadrul marii familii a țărilor lagărului socialist.

O contribuție însemnată la întărirea prieteniei polono-romine și la dezvoltarea multilaterală a relațiilor frățești dintre țările noastre a adus-o vizita făcută în România, în luna mai a anului trecut, de către delegația de partid și guvernamentală a R.P. Polone, în frunte cu tovarășii Wladyslaw Gomulka și Josef Cyrankiewicz. Așa cum se spune în Declarația comună semnată cu acel prilej, „guvernele Republicii Populare Române și Republicii Populare Polone, slujind interesele vitale ale popoarelor lor iubitoare de pace, dau alături de U.R.S.S. și de celelalte țări socialiste o politică externă consecventă pentru apărarea păcii, de coexistență pașnică între toate statele indiferent de orînduirea lor socială”.

În acest scop, al întăririi păcii, România și Polonia au prezentat în semnarea propunerii menite să contribuie la rezolvarea problemelor internaționale litigioase, la curmarea curselor înarmărilor, la asigurarea securității în Europa și în lume. Ca țări care au cunoscut din plin urgia militarismului german, România și Polonia acordă o deosebită atenție primejdiilor pe care o reprezintă pentru pace reînarmarea Germaniei occidentale în cadrul coaliției agresive a Atlanticului. Alături de Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste, țările noastre depun în prezent eforturi susținute pentru ca problema germană să-și găsească o rezolvare pașnică și democratică. Ele sprijină cu căldură recentele propuneri ale Uniunii Sovietice cu privire la rezolvarea problemei Berlinului, cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania. Țările noastre, legate printr-o prietenie frățească cu R. D. Germană, văd în propunerea acesteia cu privire la înființarea unei confederații

de celor două state germane singura cale spre realizarea reafacerii Germaniei ca stat unitar, pașnic și democratic. Republica Populară Română și Republica Populară Polonă sprijină cu hotărîre propunerea guvernului polonez cu privire la crearea unei zone demilitarizate pe teritoriile R. F. Germane, R. D. Germane, Poloniei și Cehoslovaciei, vîzînd în ea un important mijloc de asigurare a securității europene. Cit timp cerurile imperialiste resping propunerile țărilor socialiste privind asigurarea securității colective în Europa și intensifică activitatea agresivă a N.A.T.O., România și Polonia își aduc contribuția lor la întărirea continuă a organizației Tratatului de la Varșovia, pavăză sigură a muncii lor constructive și a păcii în Europa și în lume.

În spiritul tratatului semnat în urmă cu zece ani, relațiile economice polono-romine au cunoscut o puternică dezvoltare. Încă în 1957 volumul schimburilor economice dintre țările noastre depășise de trei ori nivelul din 1948, care era el însuși superior nivelului antebelic. Un însemnat pas înainte în domeniul colaborării economice frățești dintre R.P. Română și R.P. Polonă a fost făcut în baza hotărîrilor luate în mai anul trecut cu prilejul vizitei în România a delegației guvernamentale și de partid a R.P. Polone. Potrivit acestor hotărîri și în urma tratativelor duse între timp, de curînd a luat ființă o comisie permanentă de colaborare economică între cele două țări și s-a încheiat un acord de lungă durată (pe perioada 1959-1965), cu privire la schimbul de mărfuri. Vizitele reciproce ale delegațiilor parlamentare, precum și schimburile culturale, artistice și sportive, care se dezvoltă de la an la an, contribuie la o tot mai bună cunoaștere reciprocă a popoarelor noastre și la consolidarea prieteniei romino-polone.

Prietenia și colaborarea tot mai strînsă dintre popoarele și țările noastre sub steagul internaționalismului proletar, sînt o contribuție la întărirea unității și coeziunii puternicului lagăr al țărilor socialiste, la menținerea și consolidarea păcii.

Cu prilejul celui de-a 10-a aniversări a semnării tratatului romino-polone, poporul român transmite r. cald salut frățesc poporului polonez, urîndu-i noi și mari succese în lupta comună pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Dineu oferit de ambasadorul R. P. Ungare la București

Simbătă seara, ambasadorul R.P. Ungare la București, Peter Keleti, a oferit un dineu cu prilejul aniversării a 11 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre R.P. Română și R.P. Ungară.

La dineu au luat parte tovarășii Emil Bodnăraș, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general-colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Janos Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Brlădeanu, Anton Molnărescu, Avram Bunaciu, miniștri,

În timpul dineului, ambasadorul Ferenc Keleti și tovarășii Alexandru Moghioroș, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și Avram Bunaciu, ministrul Afacerilor Externe, au toasat pentru dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale dintre R. P. Română și R. P. Ungară.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă de căldă prietenie. (Agerpres)

INFORMAȚII

Simbătă seara a sosit în Capitală delegația Ministerului Invățământului al R. P. Chineze în frunte cu Liu-Tzi-Tzai, ministru adjunct al ministrului Invățământului.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost salutați de tovarășii Mihail Alexandru, secretar general la

Centenarul Unirii sărbătorit în străinătate

U.R.S.S. MOSCOVA 24. — (Agerpres). Tovarășul CHIVU STOICA, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Române, semnează în ziarul „Pravda” articolul intitulat: „O sută de ani de la Unirea Țărilor Române”.

„Izvestia” publică sub semnătura tovarășului ION GHEORGHE MAURER, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Române, articolul intitulat „Centenarul Unirii Țărilor Române”.

Sub titlul „Sărbătorirea națională a poporului român”, ziarul „Trud” publică un articol al istoricului N. Lebedev.

Poporul sovietic, scrie Lebedev, încearcă un sentiment de adevărată mulțumire în legătură cu faptul că la crearea statului român unic și la cucerirea de către acesta a independenței politice a contribuit prietenia istorică a popoarelor noastre. Astfel, în ziua sărbătorii naționale a poporului român, oamenii sovietici trimis un salut fierbinte prietenilor lor români și le urază noi succese în construirea unei vieti luminoase și ferice.

ANGLIA

LONDRA 24 (Agerpres). — La 23 ianuarie A. Șandru, însărcinatul cu Afaceri ad-interim al R.P.R. la Londra, a oferit un cocktail în sala-nalea legației cu ocazia sărbătoririi Centenarului Unirii Țărilor Române. La cocktail au participat deputații, numeroase personalități ale viștii publice, oameni de artă și culturați, ziariști, precum și reprezentanți ai Asociației Anglia-România.

FRANȚA

PARIS 24. — (Agerpres): Cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la Unirea Țărilor Române și crearea statului național român, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Române în Franța, P. Macovei, a oferit la 23 ianuarie o mare recepție la care au participat numeroase personalități ale viștii politice, culturale și artistice din Franța. În cadrul acestei recepții a fost organizat un recital de muzică rominească și recităzie, la care și-au dat concursul numeroși artiști.

Piața Republicii: Sub cerul luminat de lămpile reflectoarelor și artiștilor multicolore, cetățenii Capitalei veniți la sărbătorirea Centenarului joacă „Hora Unirii”. (Foto Gh. Vințilă)